

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ
ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΟΡΤΗΝ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΙΑΤΡΩΝ

Από τῆς χριστιανικῆς ἀρχαιότητος μέχρι τῶν νεωτέρων χρόνων, ἰατροί, νοσηλευταί, ἐξειδικευμένοι θεραπευταί καί πολλοί ἄλλοι ἀπλοῖ καί εὐσυνείδητοι Χριστιανοί διηκόνησαν τούς «ἐν ἀσθενείαις κατακειμένους καί ἐν θλίψεσιν ὄντας», ἐκφράζοντες ἐμπράκτως, ὡς τύπος καί εἰκὼν Χριστοῦ, τὴν φιλανθρωπίαν τοῦ Θεοῦ.

Ἀρκετοὶ διεκρίθησαν διὰ τὴν ἀγιότητά των, τὴν ὁποῖαν ἀνεγνώρισεν ἡ Ἐκκλησία, κατατάξασα αὐτούς ἐπισήμως εἰς τὸ ἑορτολόγιόν της. Πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ἦσαν ἰατροί, ἐνῶ δὲν εἶναι ὀλίγοι ὅσοι ἴδρυσαν νοσοκομεῖα καί φιλανθρωπικά καταστήματα, διακονοῦντες τούς ἀρρώστους, μὲ ταπεινὴν ἀφοσίωσιν καί πραότητα. Ὅμως, δὲν κατεῖχον μόνον ἀρίστας ἰατρικὰς γνώσεις καί ἰκανότητας, ἀλλὰ ἐπὶ πλέον ἦσαν διαποτισμένοι μὲ τὴν θυσιαστικὴν ἀγάπην τοῦ Ἐσταυρωμένου Σωτῆρος καί βαθέως τεθεμελιωμένοι εἰς τὸ γεγονός τῆς Ἐκκλησίας ὡς Σώματος Χριστοῦ. Τοιοῦτοτρόπως, ἡ ἰατρικὴ καί ἡ φιλανθρωπία ἦσαν σύμφωνοι μὲ τὴν ἰατρικὴν ἐπιστήμην τῆς ἐποχῆς των, ἀλλὰ ἦσαν ἐν ταυτῷ ἀρμονικῶς ἐντεταγμένοι καί εἰς τὸ ἐκκλησιαστικόν γεγονός.

Ὡς φορεῖς τῆς Θείας Χάριτος καί μιμηταί τοῦ Θεανθρώπου Χριστοῦ, ὁ Ὅποιος καθηγίασε καί ἀνεκαίνισεν ὅλην τὴν δημιουργίαν μὲ τὴν ἐνσάρκωσίν Του, εἶχον ὡς ἀντικείμενον τῆς προσπαθείας των τὴν εἴσοδον τοῦ πεπτωκότος ἀνθρώπου εἰς τὴν καινὴν κτίσιν, μὲ ἀπὸ κοινοῦ θεραπείαν σώματος καί ψυχῆς, δηλοῦντες μὲ αὐτόν τὸν τρόπον τὴν ἀξίαν τῆς ὑποστάσεως τοῦ ἀνθρώπου ὡς ψυχοσωματικῆς ἐνότητος, ἀλλὰ καί τὴν ἀμοιβαίαν ἐνότητα μεταξύ Θεοῦ καί ἀνθρώπου. Ὡς κήρυκες τῆς ἀληθείας, οἱ Ἅγιοι αὐτοὶ Ἰατροὶ καί Φιλάνθρωποι ἐγνώριζον ὅτι, διὰ νὰ θεραπευθῇ ὁ κάθε ἄνθρωπος, ὅλος ὁ κτιστός κόσμος πρέπει νὰ ἀνακαινισθῇ καί νὰ ἐνωθῇ. Ἡ δὲ φιλανθρωπία των ἀπετέλει ἐκφρασιν τῆς Θείας Φιλοξενίας τοῦ Πατρός, ὁ ὁποῖος συγκεντρώνει τὰ τέκνα Του εἰς τούς κόλπους Του, εἰς τὸ Πανδοχεῖον τοῦ ἐλέους καί τῆς χαρᾶς, εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Ὡς παρηγορία, ἀντίληψις καί βοήθεια πολλῶν, αὐτοὶ μεσιτεύουν πρὸς τὸν Μέγαν Ἰατρόν καί Φιλάνθρωπον Θεόν ὑπὲρ τῆς ὑγείας τῶν ψυχῶν καί τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Μέσα εἰς τὴν ἀγωνίαν, τὸν φόβον, τὸν πόνον καί τὴ θλίψιν τῆς πανδημίας τοῦ κορωνοϊοῦ, τὰ ὄμματα τῶν πιστῶν εἶναι ἐστραμμένα πρὸς αὐτούς τούς Ἅγίους, τούς ἔχοντας χαρίσματα ἰαμάτων. Αὐτοὶ εἶναι καί τὸ ἰδιαίτερον στήριγμα καί παράδειγμα τῶν ἰατρῶν, τῶν νοσηλευτῶν καί πάντων τῶν διακονούντων ἐν τῷ χώρῳ τῆς ὑγείας, οἱ ὅποιοι, καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς πανδημίας ἔχουν καταβάλλει ὑπερανθρώπους προσπάθειας διὰ νὰ σώσουν ζωὰς καί νὰ παράσχουν φροντίδα, περίθαλψιν καί ἀνακούφισιν εἰς τούς ἐμπεριστάτους συνανθρώπους των.

Ἡ πανδημία ἔφερεν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τὴν εὐθραυστον πλευράν τῆς φύσεως τοῦ ἀνθρώπου, τὴν ἀνισορροπίαν ἢ ὁποία ὑπάρχει εἰς τὸ φυσικόν περιβάλλον λόγῳ τῆς πλεονεξίας μας, τὴν διάσπασιν καὶ διχόνοιαν πού ὑπάρχει εἰς τὴν εὐρύτεραν κοινωνίαν, ἀλλὰ καὶ τὰς ἐντάσεις εἰς τοὺς κόλπους τῆς Ἐκκλησίας. Μᾶς ἠνάγκασε νὰ ἀναλογισθῶμεν τὸ πῶς βιοῦμεν τὴν πίστιν μας ἐνώπιον τῆς τραγικῆς ἀπειλῆς τοῦ θανάτου, τῆς ἀπωλείας τῶν ἠγαπημένων μας καὶ τῆς μοναξιάς πού ἐνυπάρχει εἰς τὴν ἀσθένειαν καὶ τὸ πένθος. Μᾶς ὠδήγησεν εἰς τὸ νὰ ἀναζητήσωμεν, μέ τὴν βοήθειαν καὶ τὴ μεσιτείαν τῶν Ἁγίων, τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ τῆς ἀγάπης. Συνάμα, ἡ πανδημία ἔφερεν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τὴν πραγματικὴν ἔννοιαν τῆς φιλανθρωπίας· τὴν ἀνάγκην διὰ συσπείρωσιν καὶ συντονισμόν ὅλων τῶν φορέων τῆς κοινωνίας· τὴν ἀπαραίτητον συνεργασίαν μεταξὺ Ἐκκλησίας καὶ ἰατρικῆς ἐπιστήμης. Εἰς τὴν πανδημίαν ἀνεδείχθησαν λαμπραὶ προσωπικότητες εἰς τὸν ἰατρονοσηλευτικόν χῶρον, αἵτινες ὡς οἱ Ἅγιοι, οἱ ὁποῖοι ἐξήσκουν τὴν ἰατρικὴν ἐπιστήμην καὶ παρεῖχον φροντίδα καὶ συμπαραστάσιν εἰς τοὺς ἀσθενεῖς, προσέφερον τὰς ὑπηρεσίας των μέ αὐτοθυσίαν καὶ στοργήν, ὑπερβαίνοντες τὸ ἀνθρώπινον μέτρον ὑπὸ δυσκόλους συνθήκας, διὰ νὰ ἀντιμετωπισθοῦν αἱ πολυδιάστατοι συνέπειαι τῆς ὑγειονομικῆς κρίσεως.

Λαμβάνουσα πάντα ταῦτα ὑπ' ὄψιν της, ἡ περὶ ἡμᾶς Ἁγία καὶ Ἱερά Σύνοδος ἀπεφάσισε νὰ καθιερωθῇ ἡ πλησιεστέρα πρὸς τὴν 17ην καὶ τὴν 18ην Οκτωβρίου ἐκάστου ἔτους (Σύναξις τῶν Ἁγίων Αναργύρων καὶ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ τοῦ Ἰατροῦ) Κυριακή, ὡς ἡμέρα τῆς *Συνάξεως πάντων τῶν Ἁγίων Ἰατρῶν*, καὶ οὕτω νὰ ἐκτιμηθῇ ἡ οὐσιαστικὴ προσφορά τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης καὶ τῶν θεραπόντων της πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα.

Συγχαίροντες ὑμῖν διὰ τὴν πολύτιμον συμβολήν σας, ἀγαπητοὶ ἰατροὶ καὶ θεραπευταί, πατρικῶς σᾶς εὐχαριστοῦμεν καὶ δεόμεθα, ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς στηρίξῃ καὶ ἐνδυναμώσῃ ὑμᾶς εἰς τὸ εὐλογημένον ἔργον σας. Σᾶς ἐνθαρρύνομεν νὰ ἔχετε ἀγάπην ἀνυπόκριτον, νὰ εἰσθε φιλόστοργοι, νὰ τιμᾶ ὁ εἷς τὸν ἄλλον, νὰ καλλιεργῆτε φλογεράν πίστιν, «τῷ Κυρίῳ δουλεύοντες, τῇ ἐλπίδι χαίροντες, τῇ θλίψει ὑπομένοντες, τῇ προσευχῇ προσκαρτεροῦντες, ταῖς χρείαις τῶν ἁγίων κοινωνοῦντες, τὴν φιλοξενίαν διώκοντες» (Ρωμ. 12:9-15), ὥστε νὰ δοξάζεται δι' ὑμῶν ὁ ἐν Τριάδι Θεός, ὁ Δοτὴρ παντός ἀγαθοῦ.

Γ.βκα' Σεπτεμβρίου κη'

Ἐπισημασθέντες ἀγαθὸν ἂν χειρὸς ἀδελφῶν
Ἐπισημασθέντες ἀγαθὸν ἂν χειρὸς ἀδελφῶν
Ἐπισημασθέντες ἀγαθὸν ἂν χειρὸς ἀδελφῶν